

medens efter den gamle Regel Alderstillaaget gik bort, naar Forvalterne gik over i Forstanderklassen. Nu har man, som det fremgaar af Anmærkningerne, ordnet dette saaledes, at man lader Forandringen indtræde straks, eller med andre Ord, man giver den tilbagevirkende Kraft, saaledes at man straks giver de Stationsforstandere, som allerede nu ere eller i kortere eller længere Tid have været anjatte i Forstanderklassen, men som tidligere have mistet deres Alderstillaag ved at gaa over fra Forvalter til Forstanderklassen, Alderstillaag fra 1ste April næste Aar lig med det Alderstillaag, de tidligere have mistet, altsaa det fulde Alderstillaag, de kunde have faaet, hvis Loven af 12te April d. A. havde været i Kraft paa det Tidspunkt, da de gik over fra Forvalterklassen til Forstanderklassen, altsaa fra 6te eller 7de til en højere Klasse, efter at denne Lov er traadt i Kraft, nemlig efter 1ste April 1893. Jeg skal heller ikke her anlægge nogen Kritik, jeg tror ikke, man kan påstå, at det er i Strid med Lovens Ord, ikke absolut i alt Fald, men jeg skal ikke nægte, at det var ikke efter min Opfattelse Meningen med Loven, at denne Forøgelse af dette personlige Bønningsforhold skulde træde i Kraft førend for deres Vedkommende, der rykke op, efter at Loven i sin Helhed er traadt i Kraft. Ja, jeg skal ikke trætte det høje Ting med nogen yderligere Redegørelse, idet jeg kun skal tillade mig at henstille til det ærede Finansudvalg at tage denne store Sag op til en saa nøje Drøftelse, som den ganske sikkert efter sin Betydning og hele sit Forhold fortjener.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G o o s): Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger, tilføje nogle faa Bemærkninger til, hvad jeg udtalte forleden, i Anledning af forskellige senere fremkomne Udtalelser fra det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen). Angaaende Tilhøret med Højskolerne skal jeg supplere, hvad jeg tidligere har udtalt, med følgende. Der maa jo — det fandt jeg ingen Anledning til forrige Gang at fremhæve — stikkes mellem et rent udvortes Tilhyn som f. Eks. med, at der overhovedet holdes Skole, at der holdes en vis Orden, at der overhovedet er Elever, og hvor mange Elever der er osv., alt saadant, som jo er fornødent, for at man kan komme til at uddele de Understøttelser og Tilskud, som Loven har fastsat. Dette udvortes Tilhyn er naturligvis en Nødvendighed, og det erkender det ærede Medlem ogsaa. Til dette rent udvortes Tilhyn hører det stedlige Tilhyn, det ærede Medlem omtalte sidste Gang,

som her er blevet indrettet, men som han heller ikke i og for sig havde noget imod. Men til det rent udvortes Tilhyn hører ogsaa den Foranstaltning, der er truffen med Jørgensen af en Protokol, i hvilken det ganske vist ikke er Meningen at optage et Referat, som det ærede Medlem sagde, men kun en Angivelse af Emnet eller af, hvad man i en Time har bestræffet sig med, hvilket efter Omstændighederne kan ske med to Ord. Derimod er der et langt vigtigere og betydningsfuldere Tilhyn med Skolens indre Liv, selve Undervisningens Bestaenighed, og der er det jo ganske klart, at jeg ikke er ganske enig med det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds i Udgangspunktet. Det ærede Medlem mente nemlig, at egentlig talte kunde det efter Bestaenigheden af de Elever, der er Tale om, efter Bestaenigheden af det Formaal, der her er Opgaven, være nok med, saa vidt jeg huster en almindelig skoledannet Mand til at føre dette Tilhyn, hvorefter jeg har lagt Vægt paa og lægger Vægt paa, at Tilhynet foretoges af Mænd eller en Mand med andre som Medhjælpere efter Omstændighederne, Mænd, som kunne siges at være fuldt sagtyndige med Hensyn til den Undervisning, der er Tale om, ikke for at der derved kan føres en skarpere Kontrol, men for at der virkelig kan ydes Skolerne en Vejledning og Støtte derved. Dette har nu ikke behøvedes lige over for den store Mængde af de egentlige Folkehøjskoler, og derfor er der paa dette Punkt ingen væsentlig Forandring sket, i alt Fald kun en ganske underordnet, og for en stor Del i det mindste i første Række afhængig af Skolernes egne Duffer om, at der her skal ydes dem en Bistand af Gymnastikinspektøren, hvorefter dette Hensyn paa den anden Side har ført til, at jeg for de Skolers Vedkommende, hvor der drives en egentlig Sagundervisning, ikke har kunnet nægte den vedkommende Tilhynsmand en saadan kyndig Hjælp, som han ønskede, og jeg mener deri at have handlet i Skolernes Interesse efter den Grundtæning, at det bedste ikke er for godt, og jeg tror i Virkeligheden — det stoler jeg i det mindste paa — at Erfaring efter et Aars Forløb gennem de indhentede Oplysninger fra de forskellige Skoler vil vise, at man vil være glad ved den Støtte, der paa den Måde er ydet de paagældende Skoler, lige saa glad som f. Eks. en anden Klasse Skoler bør være det, nemlig Realskolerne, som ogsaa kunne have en Tilhynsmand over for Ministeriet; de have været glade ved, at der til Eksamen, hvorom der jo ikke er Tale ved Højskolerne, har været udsendt en Mængde Mænd, der have deltaget i Eksamen som Cenforer og